

CYPR

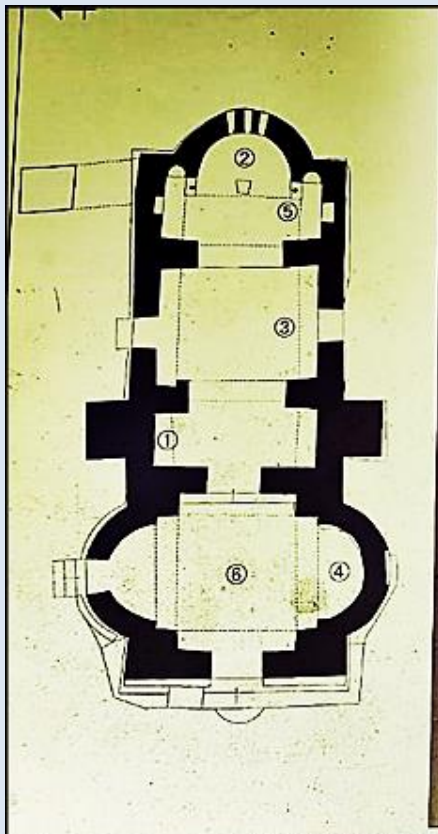
Troos (pasmo górskie)

Cerkiew pw. Panagia Asinou

WITH A DECISION OF THE WORLD HERITAGE COMMITTEE OF UNESCO THE CHURCHES OF PANAGIA TIS ASINOU, AGIOS NIKOLAOS TIS STEGIS PANAGIA TIS PODITHOU, AGIOS HERAKLEIDIOS AND THE CHAPEL OF THE MONASTERY OF LAMPADISTIS PANAGIA OF MOUTOULLA ARCHANGELOS OF PEDOULA, STAVROS OF PELENDRI PANAGIA TOU ARAKOS AND STAVROS TOU AGIASMATI HAVE BEEN INCLUDED IN THE WORLD HERITAGE LIST. TO COMMEMORATE THIS EVENT THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC MR SPYROS KYPRIANOU HAS UNVEILED THIS PLAQUE.

18. 4. 1986

Η εκκλησία της Λαύρας είναι το Καθολικό και το μοναδικό κατάλοιπο της μονής των Φραγκίων που ιδρύθηκε από το μέγιστρο Νικήφορο Ισχυρίο μετά το βάνικο της γενιάς του Γέφυρα. Η εκκλησία είναι μικρή, μονόκλιτη, κτισμένη με δεύτερη ξύλινη στέγη καλυμμένη με τα χαρακτηριστικά επίθετα σφραγιστά κεραμίδια. Το αρχικό κτίσμα χρονολογείται μεταξύ 1099 και 1105/6 ενώ ο ναός και με δύο ημισφαιρικές αψίδες στο νότιο και στο βορρικό και φουρνικό είναι προσθήκη του 12ου αιώνα. Η εκκλησία είναι κτισμένη με ηρασιπογενείς πέτρες της περιοχής, αρχικά καλυμμένες με γύψο, δίνοντας έτσι την εντύπωση μαρμάρινης επενδυμένης επιφάνειας.

Το εσωτερικό της εκκλησίας είναι εξολοκλήρου διακοσμημένο με τοιχογραφίες (1) χρονολογημένες το 1105/6. Η εκκλησία φαίνεται ότι υπέστη μεγάλες καταστροφές από σεισμό γύρω στο τέλος του 13ου ή στις αρχές του 14ου αιώνα με αποτέλεσμα να ξανακοσμηθεί η αψίδα και να ξαναεπιγραφισθεί η κόγχη της (2) καθώς και το κεντρικό τμήμα του κυρίου ναού (3). Επίσης ξαναδιακοσμήθηκε ο ναός το 1332/33 του οποίου οι τοιχογραφίες (4) έχουν φράση επίδραση όπως είναι για παράδειγμα η διαφύλαξη με το μαύρο μακρύ πέπλο. Οι νεώτερες τοιχογραφίες χρονολογούνται στο 17ο αιώνα, όπως ο Χριστός Εμμανουήλ, μέσα στο Ποτήριο (5).

Διασώζονται σήμερα στην εκκλησία τοιχογραφίες από όλες τις πιο πάνω χρονολογικές περιόδους. Οι αρχαιότερες και οι σημαντικότερες εκφράζουν τις νέες τάσεις της Κομνηνίας τέχνης που πήρε το όνομά της από τον τότε αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ιωάννη Κομνηνό. Αυτό το σύνολο τοιχογραφιών, από τα λίγα που διασώζονται σήμερα, διακρίνονται για το ρυθμό και την αρμονία των χρωμάτων, τη συγκρατημένη έκφραση και την ειρήνευση στην κίνηση.

Από τις μεταγενέστερες περιόδους πολύ γνωστή σύνθεση είναι εκείνη του φουρνικού του ναού όπου απεικονίζεται ο Παντοκράτορας (6) περιβαλλόμενος από μετάλλια με τις μορφές των αγγέλων και της Θεοτόκου. Στο ναό είναι ξεχωριστά ιδιαίτερα ο μεγάλος αριθμός δεκαπέντε, που εστάθη ανήκουν στο 14ο αιώνα, καθιστώντας έτσι αυτό το τμήμα της εκκλησίας σαν μια «γραφική πορτράιτ γαλερί».

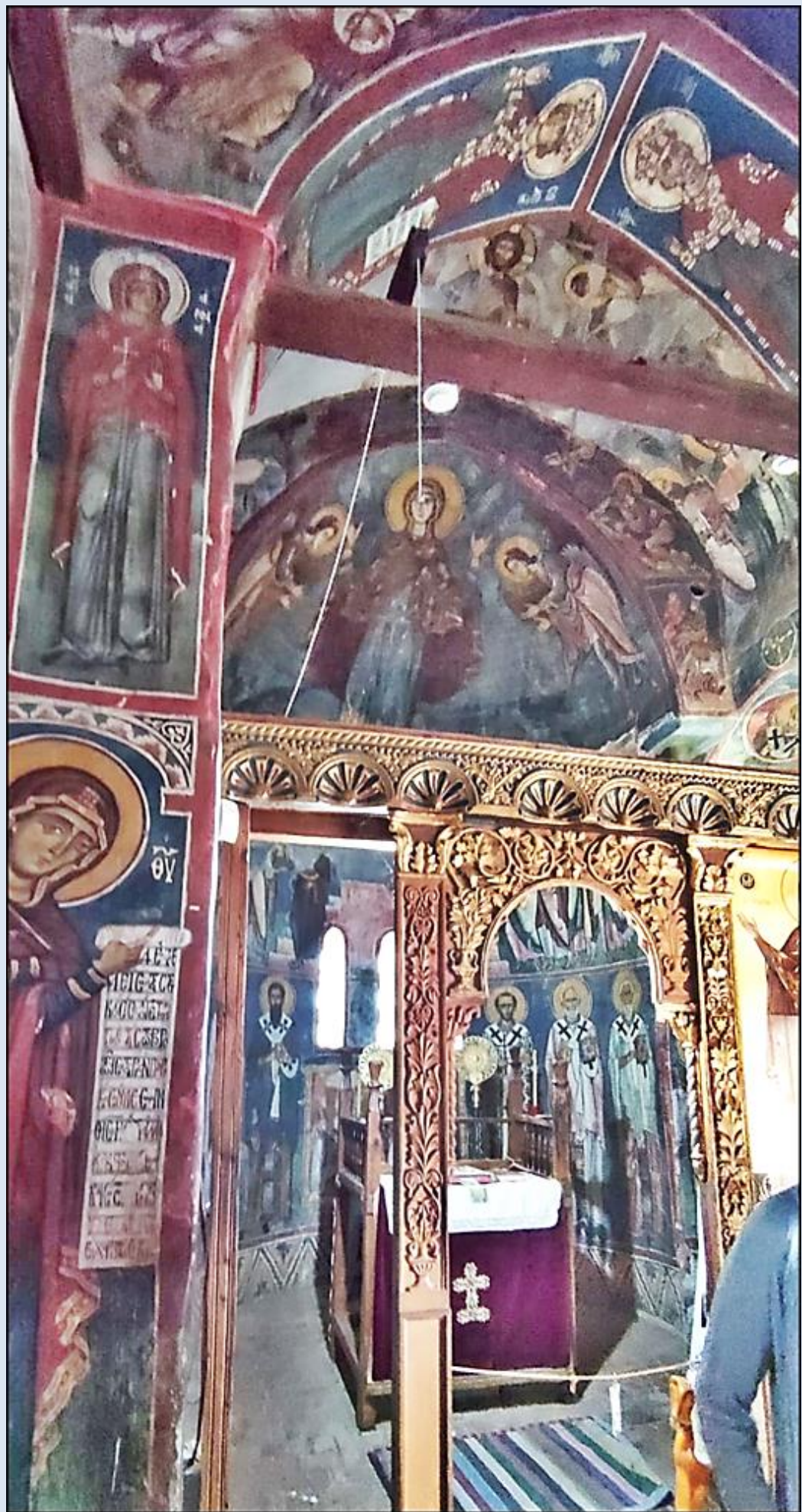
The edifice before us was the main church of the Paphos monastery which was founded by a magistrate, Nikiforos Ischirios, after the death of his wife Gelyra. It is a small church with a vaulted roof which was subsequently covered by a second steep-pitched wooden one with flat tiles. The original structure was erected about 1099/1105 while the narthex with two apsidal sides to the north and south as well as a calotte are a later addition, dating to the 12th century. The church is built with irregular volcanic stones of local origin which were initially covered with plaster resembling a marble surface.

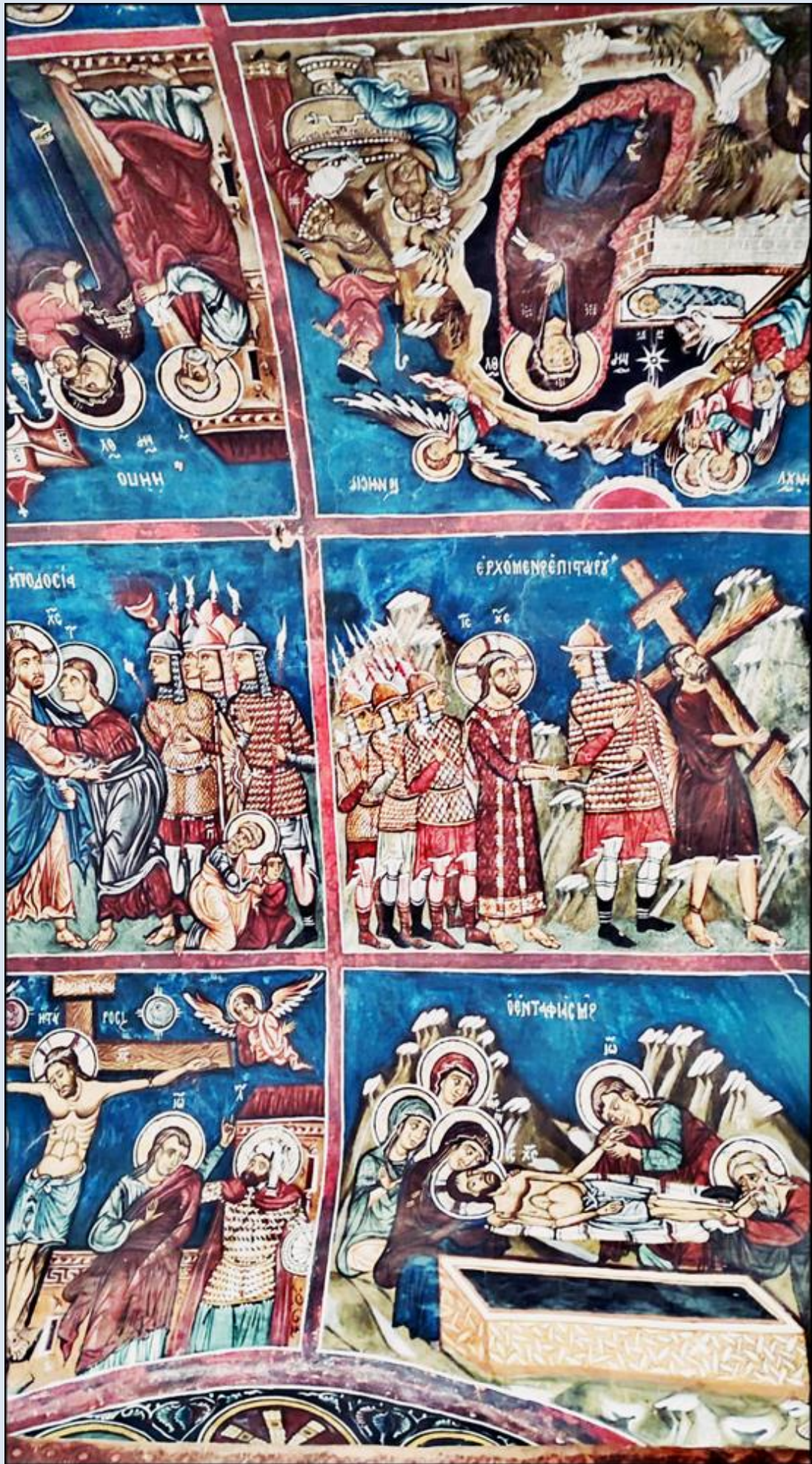
The interior of the church was decorated with frescoes in 1105 and 1106 (1). Towards the end of the 13th or early 14th century the church suffered extensive damage due to earthquakes and the apse of the church had to be rebuilt. Since this part was to be re-decorated the decision was made to also re-paint the conch of the apse (2) and the central part of the nave (3). The final re-decoration of the narthex was in 1332/1333 (4) and shows some frankish influence as is the example of the female donor with a long black veil. The most recent frescoes date to the 17th century such as Christ Emmanuel inside a chalice (5).

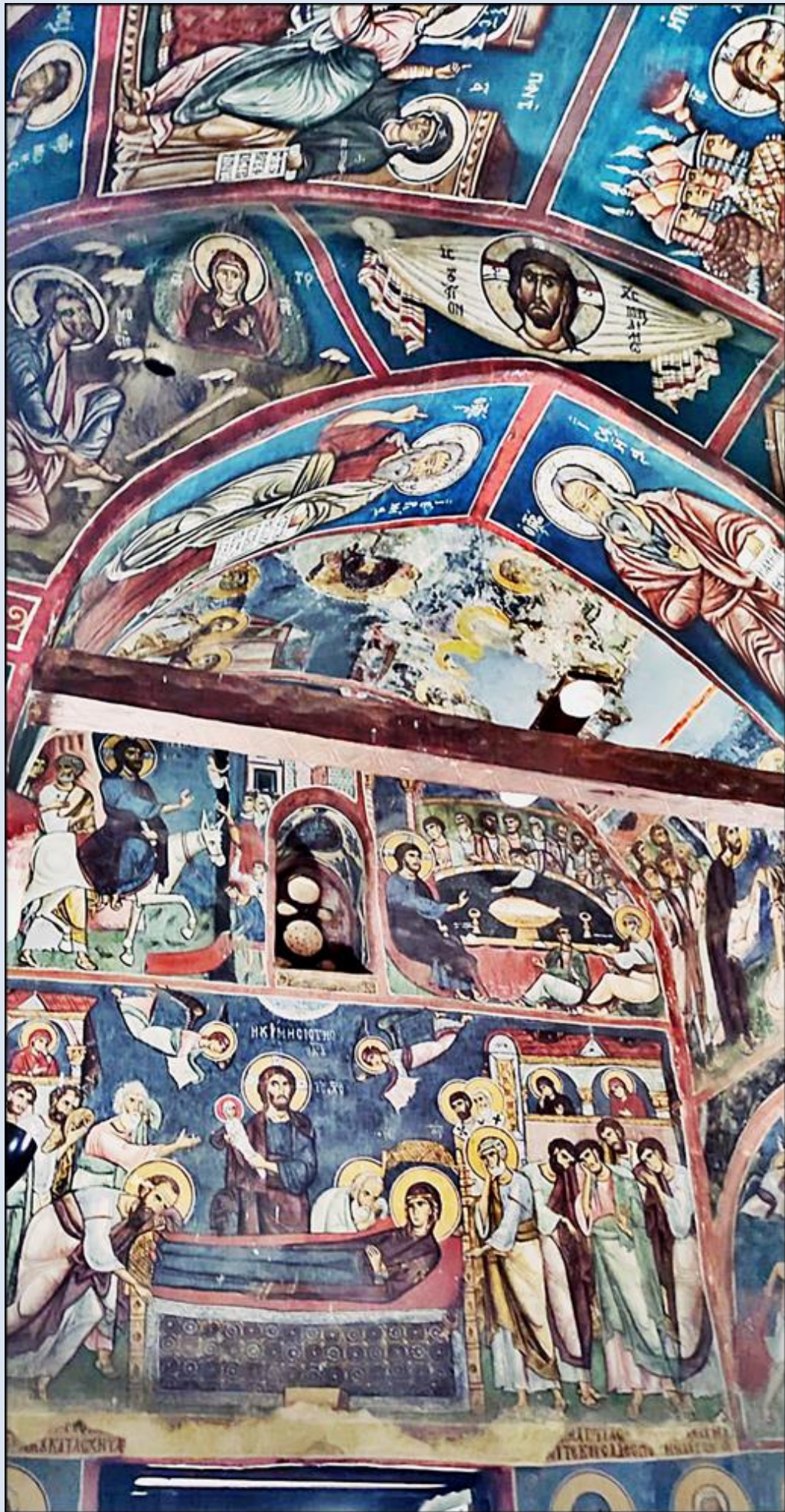
Frescoes from all these periods survive to the present. The earliest and most notable reflect the new style of the Comnenian period which takes its name from the then reigning Emperor of Byzantium Ioannis Komnenos. This group of frescoes, one of very few that survive to this day, are distinguished by the colour, rhythm, harmony, the restrained expression and nobility of movement.

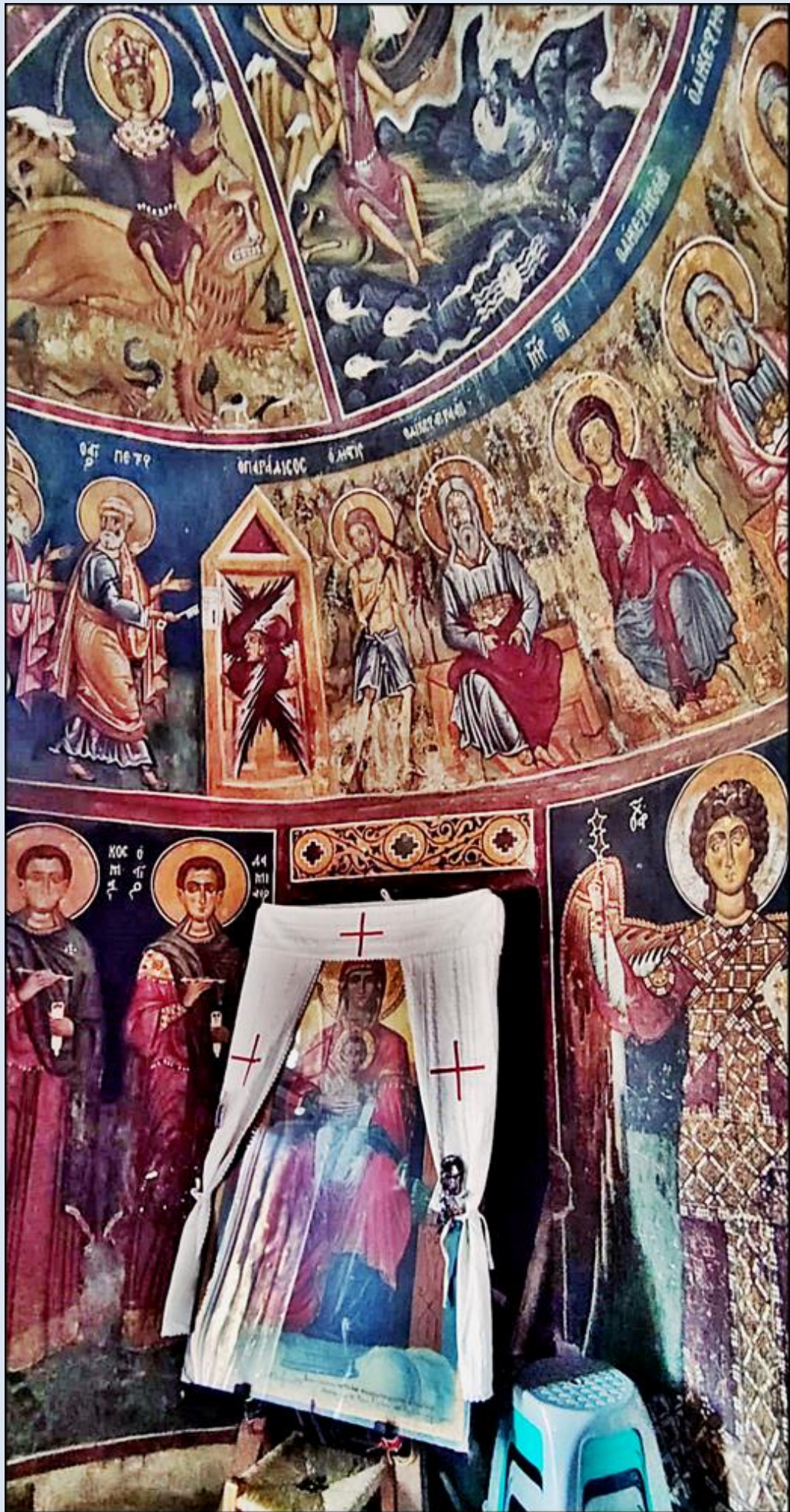
The most famous of all the frescoes is the one of Christ Pantocrator with Virgin and Angels which dominates the main dome (6). Of the later periods, an interesting feature is the great number of 14th century frescoes of various donors which are to be found around the narthex, almost representing a "portrait gallery".

zdjęcia: R.H.

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)